

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР АГРАРНОЇ СФЕРИ

Аграрний сектор перебуває на межі фінансової кризи внаслідок повномасштабної війни з росією, нестабільності економічного простору держави, низького рівня стратегічного менеджменту на макро- та мікрорівні. Війна змінила звичний порядок роботи, і наразі виокремлюють на практиці дві групи цілей: перші – швидке реагування на поточні виклики, спричинені війною, другі – впровадження основ стратегічного планування для розвитку аграрного бізнесу. Першочергові завдання націлені на виживання не лише з точки зору безпеки, а й функціонування. Стратегічні ж на ефективну діяльність розвитку агросектору як основу функціонування громади, де у 90% це єдине джерело надходжень.

Успішність розвитку підприємницьких структур аграрної сфери багато у чому залежить від рівня активності інвестиційної діяльності, тобто обсягів залучення державних та іноземних інвестицій, що у цілому має забезпечити підвищення ефективності виробництва, якості та конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції, забезпечення продовольчої безпеки країни.

Найефективнішим методом фінансування розвитку аграрної сфери України, є залучення іноземних та вітчизняних інвестицій, які можуть бути спрямовані на розширення виробництва, заміну застарілого обладнання та устаткування, автоматизацію фермерських робіт, проведення навчання персоналу та переймання досвіду зарубіжних професіоналів.

За попереднім прогнозом науковців Інституту аграрної економіки, обсяг залучення капітальних інвестицій у сільське господарство у 2022 році мав би скласти 72 млрд грн. В умовах особливо високого для національних агроінвесторів рівня ризиків, у 2022 році вони на підконтрольних територіях інвестиційні ресурси переважно були спрямовані на просте відтворення основного капіталу, збереження наявних потужностей і вкладення у приріст оборотного капіталу. Якщо ж ризики інвесторів, викликані війною, суттєво зменшаться або й зникнуть повністю, інвестиційні процеси в аграрній сфері швидко активізуються. У цьому разі, додаткові вигоди агровиробників від зростання цін на їх продукцію перевищуватимуть впливи негативних чинників, що прискорюватиме окупність інвестицій. За прийнятних безпекових умов це буде викликати зацікавленість агроінвесторів щодо реалізації своїх інвестиційних проектів і задумів [1].

Держава має широкий арсенал інструментів фінансової політики, здатних до генерування мультиплікативного ефекту в економіці країни: державні інвестиції у новостворені робочі місця в аграрній сфері; державно-приватне партнерство,

насамперед в сфері страхування; державні гарантії за кредитами та компенсація кредитних процентних ставок; державне замовлення на закупівлю товарів та послуг; націоналізація системно важливого бізнесу, якому загрожує банкрутство; стимулювання імпортозаміщення та локалізації виробництва; стимулювання переміщення виробництва у безпечні регіони; стимулювання перепрофілюванню аграрного виробництва; розв'язання проблемних питань логістики та транспортної інфраструктури аграріїв тощо.

На сьогодні, економіка України перебуває під впливом низки факторів, які негативно впливають на її стан. Це зумовлює високий ступень її нестабільності та мінливості, тому постає необхідність якісного а швидкого формування ефективного фінансового механізму управління сталим розвитком сільськогосподарських підприємств країни.

Підтримка агросфери визначається як річна грошова вартість валових трансфертів у сільське господарство від споживачів і платників податків у результаті заходів підтримки сільського господарства, незалежно від їх цілей чи економічного впливу. Це включає в себе оцінку загальної підтримки, виміряну у відсотках від ВВП, оцінку підтримки виробника, виміряну як відсоток від валових надходжень ферми, оцінку підтримки споживачів, виміряну як відсоток від споживання сільськогосподарської продукції, та оцінку підтримки загального обслуговування, виміряна у відсотках від загальної підтримки.

Трансферти сільськогосподарським виробникам вимірюються на виході з аграрного підприємства та включають підтримку ринкових цін, бюджетні платежі та недоотримані податкові надходження, що відповідає передачам споживачам сільськогосподарської продукції, вимірюється біля воріт підприємства [2].

Ключовим завданням державної фінансової політики для подолання дефіциту ліквідності має бути розширення пропозиції грошей на основі поступового зниження боргової залежності держави та відновлення довіри підприємницьких структур аграрної сфери до грошово-кредитної системи країни. Не менш важливим завданням постає легалізація «тіньових» схем фінансового забезпечення агробізнесу, що можливе у разі виявлення та усунення зазначених схем – незахищеності прав учасників інвестиційно-кредитного ринку в Україні.

Список використаних джерел:

1. Накопичений у 2021 році інвестиційний потенціал сільського господарства України під загрозою. Національна академія аграрних наук України. URL: http://naas.gov.ua/newsukraine/?ELEMENT_ID=7556
2. Soutien à l'agriculture. URL: <https://data.oecd.org/fr/agrpol/soutien-a-l-agriculture.htm#:~:text=Le%20soutien%20%C3%A0%20l'agriculture,objectifs%20ou%20leurs%20incidences%20%C3%A9conomiques>